

Nr 104.

Ankom till riksdagens kansli den 28 maj 1919 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillägg till gällande grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 14 mars 1919 avlåten, till jordbruksutskottets förberedande behandling hänvisad proposition, nr 236, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga bilagt förslag till tillägg till gällande grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner.

Förenämnda förslag är av följande lydelse:

“Förslag

till

tillägg till gällande grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner.

Såsom tillägg till de i kungörelse den 4 juni 1908 innefattade gällande grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner förordnas som följer:

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 10 saml. 66 häft. (Nr 104—105.) 1

Arrendator skall tillförbindas att efter uppsägning avstå fastigheten eller del därav, där Kungl. Maj:t det påfordrar för områdets användande till sådant eget hem, för vars förvärvande egnahemslån kan utgå. Avträdes område enligt vad nu är sagt, njute arrendatorn skadestånd. Utgör området endast en del av fastigheten, njute han ock skälig nedsättning i arrendeavgiften samt vare, om ej minskningen i fastighetens ägor är av allenast ringa betydelse, berättigad att uppsäga arrendet; dock må ej uppsägning ske efter det ett år förflutit från det området avträddes.

Skadestånd så ock nedsättning i arrendeavgift, som nyss nämnts, bestämmes i brist på åsämjande av tre ojäviga skiljemän. I fråga om sättet för utseende av skiljemän ävensom rörande talan mot deras beslut skola bestämmelserna i 2 kap. 8 § lagen den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom lända till efterrättelse.

Vad sålunda stadgats träder i tillämpning den 1 juli 1919.»

Beträffande utredningen i ärendet tillåter sig utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet.

Utskottet.

I skrivelse den 12 juni 1918, nr 362, anhöll riksdagen, att Kungl. Maj:t täcktes för 1919 års riksdag framlägga förslag till sådana ändrade lagbestämmelser, att de hinder, som för närvarande möta mot att under löpande arrendetid från kronoegendom upplåta lägenheter, undanröjas.

I anledning härav har Kungl. Maj:t i proposition till denna riksdag, nr 224, framlagt följande förslag till lag innefattande ändring i 2 kap. 3 § lagen den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom:

»Vad i 2 kap. 3 § lagen den 14 juni 1907 om nyttjanderätt till fast egendom stadgas utgöre ej hinder att vid upplåtelse av jord på arrende för kronans räkning arrendatorn tillförbindes att efter uppsägning avstå fastigheten eller del därav, där Konungen det påfordrar för områdets användande till sådant eget hem, för vars förvärvande egnahemslån kan utgå. Avträdes område enligt vad nu är sagt, njute arrendatorn skadestånd. Utgör området endast en del av fastigheten, njute han ock skälig nedsättning i arrendeavgiften samt vare, om ej minskningen i fastighetens ägor är av allenast ringa betydelse, berättigad

att uppsäga arrendet; dock må ej uppsägning ske efter det ett år förflutit från det området avträdde.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1919.»

Förevarande proposition avser att genom införande av föreskrift i de av 1908 års riksdag antagna och genom kungörelse den 4 juni samma år stadgade grunder för förvaltningen av kronans jordbruksdomäner bereda tillfälle att begagna den möjlighet i nu förevarande hänseende, som skulle öppnas genom bifall till den sålunda föreslagna lagändringen.

Enär emellertid riksdagen numera avslagit Kungl. Maj:ts ovanberörda proposition, nr 224, får utskottet hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande proposition icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 28 maj 1919.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: se utlåtande nr 95.
